

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבועות-שבועות העדות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא				
להכי כתבה רחמנא לעדות גבי שבועת ביטוי וגבי טומאת מקדש וקדשיו, דבכולן נאמר בהן ונעלם וכאן לא נאמר בהן ונעלם. לחייב על המזיד כשוגג.												!	◇	לה.		
משביע אני עליכם אם לא תבואו ותעידוני שאמר איש פלוני ליתן לי מאתים זוז ולא נתן - הרי אלו פטורים, שאין חייבין אלא על תביעת ממון כפקדון.														מ	לה.	
משביע אני עליכם כשתדעו לי עדות שתבואו ותעידוני - הרי אלו פטורים, מפני שקדמה שבועה לעדות.															לה.	
עמד בבית הכנסת ואמר משביע אני עליכם שאם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני - הרי אלו פטורין.															לה.	
אמר לשנים משביע אני עליכם איש פלוני ופלוני שאם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני, שבועה שאין אנו יודעין לך עדות, והם יודעין לו עדות עד מפי עד, או שהיה אחד מהן קרוב או פסול - הרי אלו פטורין.															לה.	
שלח ביד עבדו, או שאמר להן הנתבע, משביע אני עליכם שאם אתם יודעין לו עדות שתבואו ותעידוהו - הרי אלו פטורין, עד שישמענו מפי התובע.															לה.	
משביעני עליכם אם לא תבואו ותעידוני שאמר איש פלוני ליתן לי מאתים זוז ולא נתן, יכול יהו חייבין? ת"ל: (ויקרא ה') תחטא תחטא לגוירה שוה, נאמר כאן תחטא ונאמר להלן תחטא, מה להלן משביעני עליכם כשתדעו לי עדות כו'.	ת"ר:														ג	לה.
משביע אני עליכם כשתדעו לי עדות שתבואו ותעידוני, יכול יהו חייבין? ת"ל: (ויקרא ה') ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע, מי שקדמה עדות לשבועה, ולא שקדמה שבועה לעדות.	ת"ר:														<	לה.
עמד בבית הכנסת ואמר משביעני עליכם.															<	לה.
אפילו עדיו ביניהן.	שמואל:														◇	לה.
פשיטא															‡	לה.
לא צריכא דקאי עילויהו, מהו דתימא כמאן דאמר להו דמי, קמ"ל.															◇	לה.
ראה סיעה של בני אדם עומדין ועדיו ביניהן, ואמר להן משביעני עליכם אם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני, יכול יהו חייבין? ת"ל: והוא עד, והרי לא ייחד עדיו. יכול אפילו אמר כל העומדין כאן? תלמוד לומר: והוא עד, והרי ייחד עדיו.	תניא נמי הכי:														■	לה.
אמר לשנים משביע אני עליכם.															<	לה.
אמר לשנים משביע אני עליכם פלוני ופלוני אם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני, והן יודעין לו עדות עד מפי עד, או שהיה אחד מהן קרוב או פסול, יכול יהו חייבין? ת"ל: (ויקרא ה') אם לא יגיד ונשא עונו, בראוין להגדה הכתוב מדבר.	ת"ר:														■	לה.
שלח ביד עבדו וכו'.															<	לה.
שלח ביד עבדו, או שאמר להן הנתבע משביעני עליכם שאם אתם יודעין לו עדות שתבואו ותעידוהו, יכול יהו חייבין? ת"ל: אם לא יגיד ונשא עונו.	ת"ר:														◇	לה.
מאי תלמודא?															^	לה.
אם לוא יגיד כתיב, אם לו לא יגיד - ונשא עונו, ואם לאחר לא יגיד - פטור.	ר"א:														◇	לה.
משביעני עליכם, מצוה אני עליכם, אוסרכם אני - הרי אלו חייבין															■	לה.
בשמים ובארץ - הרי אלו פטורין															■	לה.
באלף דלת, ביד ה', בשדי, בצבאות, בחנון ורחום, בארץ אפים, ברב חסד, ובכל הכנייין - הרי אלו חייבין.															■	לה.
המקלל ככולן - חייב, דברי ר"מ	[רבי מאיר]														◆	לה.
פטורין.	חכמים:														◆	לה.
המקלל אביו ואמו ככולן - חייב, דברי ר"מ	[רבי מאיר]														◆	לה.
פטורין.	חכמים:														◆	לה.
המקלל עצמו וחבירו ככולן - עובר בלא תעשה.															■	לה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
--	---

שבועות-שבועות העדות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(דברים כ"ח) יככה ה' אלהים, וכן יככה אלהים - זו היא אלה הכתובה בתורה.												לה.
אל יכך, ויברכך, ויטיב לך - ר"מ מחייב	[רבי מאיר]										♣	לה.
פוטרין.	חכמים:										♣	לה.
משביעני עליכם מאי קאמר?											♣	לה.
הכי קאמר: משביעני עליכם בשבועה האמורה בתורה, מצוה אני עליכם בצוואה האמורה בתורה, אוסרכם אני באיסור האמור בתורה.	רב יהודה:										!	לה.
כובלכם אני - הרי אלו חייבין	אמר ליה אביי, אלא הא דתני רבי חייא:										♣	לה.
כובל באורייתא מי כתיב?											♣	לה.
ה"ק: משביעני עליכם בשבועה, מצוה אני עליכם בשבועה, אוסרכם אני בשבועה, כובלכם אני בשבועה.	אלא אמר אביי:										!	לה.
באלף דלת, ביוד ה', בשדי, בצבאות, בחנון ורחום, בארך אפים, ברב חסד.												לה.
למימרא, דחנון ורחום שמות נינהו											♣	לה.
יש שמות שנמחקין, ויש שמות שאין נמחקין אלו הן שמות שאין נמחקין: כגון אל, אלהיך, אלהים, אלהיכם, אהיה אשר אהיה, אלף דלת, ויוד ה', שדי, צבאות - הרי אלו אין, אבל הגדול, הגבור, הנורא, מתניתין - במי שהוא חנון, במי שהוא רחום קאמר.	ורמיניה:										♣	לה.
אי הכי, בשמים ובארץ נמי בשמיים והארץ שלו קאמר	א"ל רבא:										♣	לה:
הכי השתא, התם כיון דליכא מידי אחרינא דאיקרי רחום וחנון, ודאי במי שהוא חנון, ודאי במי שהוא רחום קאמר, הכא כיון דאיכא שמים וארץ, בשמים ובארץ קאמר.											!	לה:
כתב אלף למד מאלהים, יה מיל - ה"ז אינו נמחק, שין דלת משדי, אלף דלת מאדני, צדי בית מצבאות - ה"ז נמחק	ת"ר: [ת"ק]										♣	לה:
צבאות כולו נמחק, שלא נקרא צבאות אלא על שם ישראל, שנאמר: (שמות ז) והוצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל מארץ מצרים.	רבי יוסי:										♣	לה:
אין הלכה כרבי יוסי.	שמואל:										♣	לה:
כל הטפל לשם בין מלפניו ובין מלאחריו - ה"ז נמחק.	ת"ר:										♣	לה:
לפניו כיצד? ליל - ל' נמחק, ביי' - ב' נמחק, וייל - ו' נמחק, מיי' - מ' נמחק, (תהלים קמ"ד) שיי' - ש' נמחק, היי' - ה' נמחק, כיל' - כ' נמחק											♣	לה:
לאחריו כיצד? אלהינו - נ"ו נמחק, אלהיהם - ה"ם נמחק, אלהיכם - כ"ם נמחק.											♣	לה:
אחריו אינו נמחק, שכבר קדשו השם.	אחרים:										♣	לה:
הלכה כאחרים.	רב הונא:										♣	לה:
(אברהם דלטיא לנבות בגבעת בנימן שלמה דניאל, סימן)											♣	לה:
כל שמות האמורים בתורה באברהם קדש, חוץ מזה שהוא חול, שנאמר: (בראשית י"ח) ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך	[ת"ק]										♣	לה:
אף זה קדש.	ורבי אלעזר בן עזריה משום רבי אלעזר										♣	לה:
כמאן אולא הא דאמר רב יהודה אמר רב:											♣	לה:
גדולה הכנסת אורחין יותר מהקבלת פני שכניה	[רב יהודה אמר רב]										♣	לה:
כמאן? כאותו הזוג.											♣	לה:
כל שמות האמורים בלוט חול, חוץ מזה שהוא קדש, שנאמר: (בראשית י"ט) ויאמר לוט אלהים אל נא אדני הנה נא מצא עבדך חן בעיניך וגו', מי שיש בידו להמית ולהחיות זה הקדוש ברוך הוא.											♣	לה:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבועות-שבועות העדות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל שמות האמורים בנבות קדש, במיכה - חול	[ת"ק]									◆	■	◇	לה:
בנבות - קדש, במיכה - יש מהן חול ויש מהן קדש, אלף למד חול, יוד הי קדש, חוץ מזה שאלף למד והוא קדש: (שופטים י"ח) כל ימי היות בית האלהים בשילה.	ר"א:									◆	■	◇	לה:
כל שמות האמורים בגבעת בנימין - ר"א אומר: חול	[ר"א]									◆	■	◇	לה:
קדש.	רבי יהושע:									◆	■	◇	לה:
וכי מבטיח ואינו עושה?	אמר לו ר"א:									♣			לה:
מה שהבטיח עשה, והם לא ביחנו אם לנצח אם לנצח, באחרונה שביחנו הסכימו על ידן, שנאמר: (שופטים ב') ופנחס בן אלעזר בן אהרן (הכהן) עומד לפניו בימים ההם לאמר האוסיף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימין אחי אם אהדל וגו'.	אמר לו ר' יהושע:									!		◇	לה:
כל שלמה האמורין בשה"ש קדש, שיר למי שהשלוש שלו, חוץ מזה: (שיר השירים ח) כרמי שלי לפני האלף לך שלמה, שלמה לדידיה, ומאתים לנוטרים את פרוי רבנן	[ת"ק]									◆	■	◇	לה:
אף זה חול: (שיר השירים ג) הגה מטתו שלשלמה ששים.	יש אומרים:									◆	■	◇	לה:
אף זה ולא מיבעי האיך										■			לה:
מלכותא דקטלא חד משיחא בעלמא לא מיענשא, שנאמר: כרמי שלי לפני האלף לך שלמה למלכותא דרקיעא, ומאתים לנוטרים את פרוי למלכותא דארעא	אלא הא דאמר שמואל:									■	♣	◇	לה:
שמואל לא כת"ק ולא כ"א										♣			לה:
זה קדש, וזה הוא חול - דמטתו	אלא ה"ק, וי"א:									■		◇	לה:
ושמואל דאמר כ"א.										■			לה:
כל מלכיא האמורים דניאל חול, חוץ מזה שהוא קדש: (דניאל ב') את מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יחב לך	[ת"ק]									◆	■	◇	לה:
אף זה קדש, שנאמר: (דניאל ד') מרי חלמא לשנאך ופשרה לערך. למאן קאמר? אי סלקא דעתך לנבוכד נצר קאמר ליה, שנאותיה מאי נינהו? ישראל, מילט קא לייט להו לישראל?	יש אומרים:									◆	■	◇	לה:
שונאי ישראל איכא, שונאי עובדי כוכבים ליכא?	ות"ק סבר:									■			לה:
ובכל כנויין - הרי אלו חייבין כל.										■		<	לה:
(במדבר ה') יתן ה' אותך לאלה ולשבועה - מה ת"ל? והלא כבר נאמר: והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה לפי שנא': (ויקרא ה) ושמעה קול אלה, נאמר כאן אלה ונאמר להלן אלה, מה להלן שבועה אף כאן שבועה, מה להלן בשם אף כאן בשם	ורמינהו:									■	♣	◇	לה:
לא קשיא: הא רבי חנינא בר אידי, הא רבנן	אביי:									!			לה:
הואיל ואמר תורה השבע ואל תשבע, קלל ואל תקלל, מה השבע בשם אף לא תשבע בשם, מה קלל בשם אף לא תקלל בשם.	דתניא, רבי חנינא בר אידי:									■	!	◇	לה:
ורבנן? אי גמירי גזירה שוה, ניבעי שם המיוחד אי לא גמירי גזירה שוה, אלה דשבועה היא מנא להו?										♣			לה:
נפקא להו מדתניא:	[רבנן]									!		◇	לה:
אלה - אין אלה אלא לשון שבועה, וכן הוא אומר: (במדבר ה) והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה.	[תניא]									■	!		לה:
התם שבועת האלה כתיב										♣			לה:
הכי קאמר: אלה - אין אלה אלא בשבועה, וכן הוא אומר: והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה. ומנין לעשות (אלה שאין עמה שבועה כאלה שיש עמה שבועה), ושבועה שאין עמה אלה כשבועה שיש עמה אלה? תלמוד לומר: (ויקרא ה) ושמעה קול אלה, ושמעה קול.										■	!	◇	לה: